

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 6 - **ZÁŘÍ** 2014 – ČÍSLO **09**

7:15

V únoru vyšel BIM s úvodníkem „7:25“. Chtěl poukázat na to, že čtvrtek je možné začít ranní mší sv. a potom šup do školy. A to i proto, abychom mši sv. neměli spojenou jenom s nedělí. Po prázdninové odmlce a po zkušenosti z druhého pololetí uplynulého školního roku se k tomuto čtvrtečnímu bohoslužebnému času vracíme s mírnou úpravou – jak naznačuje nadpis úvodníku.

Dobry Pán Bůh určitě nic nenamítá, že v Broumově mají mše sv. v týdnu odlišný grafikon. Zvláště je oblíbená páteční v 15:00, kdy je možné z práce nebo ze školy volně navázat na eucharistické setkání s Vykupitelem a pak už pobývat doma. Během léta doznela podstatného zájmu i večerní mše sv. v klášteře, zvláště z řad turistů. Je fajn, že už i ta čtvrteční získala během posledního jara své oblíbenice.

P. Martin Lanži

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY

7. září

Otovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Ruprechtice	17:00 hod

14. září

Martínkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Vížňov	17:00 hod

21. září

Heřmánkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Šonov, sv. Markéta	17:00 hod

28. září

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Broumov, sv. Václava	17:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	17:00 hod
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod
Čtvrtek	děkaný k.	07:15 hod
Pátek	děkaný k.	15:00 hod
Sobota	hřbitovní k. PM	08:00 hod*

Svatost smíření 20 min
před každou mší sv.

+ v září poslední pátek v měsíci,
P+P 15:30 – 16:30 hod.

Adorace: **středa, sv. Václav,**
17:30 – 18:00 hod.

* 27. 9. mše sv. nebude

NÁVRH ROZVRHU NÁBOŽENSTVÍ
V ŠK. R. 2014/2015

0. – 2. tř.: středa 13:45 – 14:30 hod,
fara Broumov
(p. Helena Šikutová)

3. tř. (1. sv. přijímání): 13:15 – 14:00,
ZŠ Meziměstí
(P. Martin Lanži)

4., 5., 6., 7. tř.: 13:45 – 14:30 hod,
fara Broumov
(P. Martin Lanži)

* V případě přihlášení nových žáků se,
prosím, obraťte na duchovního správce

** Spojení 4. – 7. tř. je zapříčiněno z
důvodu celkovému počtu dětí (11)

Výuka začíná v týdnu od 15. září

INZERCE

DTP a grafika návrh loga, katalogy, letáky, plakáty, inzerce

Fotoateliér reklamní a propagační fotografie, vlastní fotoateliér, fotoreportáže

Reklama propagační předměty s vlastním firemním, osobním potiskem

Webdesign návrh, realizace, domény, hosting, SEO optimalizace

Tisk velkoplošný, ofsetový, digitální, řezaná reklama

PINstudio | Jan Záliš je fotoateliér a grafické studio specializující se na produktovou, reportážní, krajinářskou fotografii, tištěnou grafiku a tvorbu www stránek. Pro vaši firmu vytvoříme vše od loga, přes vizitky, webové stránky, po kompletní grafické řešení celé Vaší firmy. Vždy klademe důraz na kvalitní design, originalitu a efektivnost kompletní řešení firemní prezentace s dlouhodobým efektem.

Kompletní nabídka služeb

Naším cílem je vytvořit Vám originální a efektivní grafické řešení.

Řešení, které Vám pomůže ke zviditelnění vaší společnosti a tím i k lepšímu prodeji vašeho produktu. Samozřejmostí je vysoká

funkčnost a efektivnost, při zachování co nej přijatelnější ceny.

Komplexní služby při návrhu a realizaci webových prezentací.

Nabízíme vše od jednoduchých www stránek, přes redakční systémy, eshopy po složitější webové aplikace. Klademe důraz na originální grafické zpracování, kvalitní technické řešení a profesionální přístup.

Tvorba počítačové grafiky a tištěných materiálů.

Nabízíme grafické zpracování vizitek, letáků, katalogů, plakátů, obalů, bannerů a mnoho dalších. Zajistíme vše od úvodního rozpracování návrhu, přes realizaci, po finální tisk, dopravu, atd.

Návrh a realizace jednotného firemního designu.

Zpracování loga, firemních barev, vizitek, hlavičkových papírů, firemních emailů, propagačních materiálů, atd. To vše v jednotném grafickém stylu.

PIN studio | Jan Záliš, Křínice 96, CZ 550 01 Broumov

po-pá: 7.00 - 15.00, so-ne: po předchozí domluvě

mobil: **+420 737 809 032**, telefon: +420 491 423 305,

e-mail: info@pinstudio.cz, web: www.pinstudio.cz

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **farnost@broumovsko.cz**, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.

KOMPENDIUM KATECHISMU SEDM SVÁTOSTÍ CÍRKVE

Svátost pokání nebo smíření

296. Jak se nazývá tato svátost?

Nazývá se svátost obrácení, pokání, smíření, odpuštění, vyznání, obrácení.

297. Proč existuje svátost smíření po křtu?

Protože nový život v milosti, přijaté při křtu, nepotlačil slabost lidské přirozenosti, ani náklonnost ke hříchu (totiž žádostivost), Kristus ustanovil tuto svátost k obrácení pokřtěných, kteří se hříchem od něho oddálili.

298. Kdy byla ustanovena tato svátost?

Zmrtvýchvstalý Pán ustanovil tuto svátost, když se na Velikonocce večer ukázal svým apoštolům a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“ (Jan 20,22-23).

299. Mají pokřtění zapotřebí se obrátit?

Křtistova výzva k obrácení stále zaznívá v životě pokřtěných. Obrácení je stálý úkol pro celou církev, která je svatá a zahrnuje ve svém klíně hříšníky.

300. Co to je vnitřní pokání?

Je to dynamismus „zkroušeného srdce“ (Ž 51,19), jímž hybe božská milost, aby odpovědělo na milosrdnou lásku Boha. Zahrnuje upřímnou lítost a odmítnutí spáchaných hříchů, pevné předsevzetí v budoucnosti už nehřešit a důvěru v Boží pomoc. Živí se nadějí na božské milosrdenství.

301. Jakým způsobem se koná pokání v křesťanském životě?

Pokání se koná mnoha různými formami, zvláště postem, modlitbou a almužnou. Avšak existují i jiné formy pokání, které mohou být vykonané ve všedním životě křesťana zvláště v postní době a v kajícím dnu (pátek).

302. Které jsou podstatné prvky svátosti smíření?

Jsou dva: skutky vykonané člověkem, který se obrátí pod vlivem Ducha svatého, a rozhřešení kněze, který jménem Krista uděluje odpuštění a stanoví způsob zadostiučinění.

303. Které jsou skutky kajčnicka?

Jsou to pečlivé zpytování svědomí; zkroušenost (nebo lítost), jež je dokonalá, je-li zdůvodněna láskou k Bohu a po níž následuje předsevzetí už více nehřešit; vyznání – kajčnick vyznává před knězem všechny hříchy; zadostiučinění neboli vykonání určitých úkonů pokání, které zpovědník kajčnickovi ukládá, aby napravil škodu způsobenou hříchem.

304. Které hříchy je třeba vyznat?

Je třeba vyznat všechny těžké hříchy, dosud nevyznané, na které si vzpomíná po pečlivém zpytování svědomí. Vyznání těžkých hříchů je jediný normální způsob, jak dostat odpuštění.

305. Kdy je třeba vyznat těžké hříchy?

Každý člověk, když dosáhl věku užívání rozumu, je povinen vyznat své těžké hříchy aspoň jednou za rok a v každém případě dříve než přijme svaté přijímání.

306. Proč mohou být předmětem svátostné zpovědi také všední hříchy?

Vyznání všedních hříchů církev velmi doporučuje, i když není nezbytně nutné, protože nám napomáhá vychovávat si správné svědomí a bojovat proti špatným náklonnostem, abychom se dali uzdravit Kristem a abychom postupovali v životě Ducha.

307. Kdo je služebníkem této svátosti?

Kristus svěřil službu smíření svým apoštolům, jejich nástupcům biskupům a jejich spolupracovníkům kněžím, kteří se tedy stávají nástroji Božího milosrdenství a spravedlnosti. Ti vykonávají moc odpouštět hříchy „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“.

308. Komu je vyhrazeno rozhřešení některých hříchů?

Rozhřešení některých hříchů, zvláště těžkých (potrestaných exkomunikací) je vyhrazeno Svatému stolci, místnímu biskupovi nebo knězi, který jimi byl pověřen, i když každý kněz může rozhřešit od jakéhokoliv hříchu nebo exkomunikace toho, kdo je v nebezpečí smrti.

309. Je zpovědník zavázán tajemstvím?

Protože tato služba a respektování osob je tak delikátní a veliké, každý zpovědník bez výjimky je zavázán pod velmi přísnými tresty dodržovat svátostnou pečeť, to jest naprosté tajemství ohledně hříchů, které se dověděl při zpovědi.

310. Jaké jsou účinky této svátosti?

Účinky svátosti pokání jsou: smíření s Bohem a tedy odpuštění hříchů; smíření s církví; znovunabytí stavu milosti, byl-li ztracen; odpuštění věčného trestu, který si zasloužovaly smrtelné hříchy a aspoň zčásti časné tresty, jež jsou následky hříchu; pokoj, klidné svědomí i útěchu ducha; růst duchovních sil pro křesťanský boj.

311. Může se tato svátost v některých případech slavit společným vyznáním a rozhřešením?

V případech závažné nutnosti (jako v nebezpečí bezprostřední smrti), lze se uchýlit ke společnému slavení smíření se všeobecným vyznáním a hromadným rozhřešením, při respektování církevních norem a s předsevzetím v patřičné době osobně vyznat těžké hříchy.

312. Co to jsou odpustky?

Odpustky jsou odpuštění časných trestů před Bohem, které si člověk zasloužil za hříchy již odpuštěné jako vinu. Věřící je získává za určitých podmínek pro sebe i pro druhé, prostřednictvím služby církve, která jako vykonavatelka vykoupenní rozdává poklad zásluh Krista a svatých.

Rok 2014 ve farních akcích

4. ledna
Tříkrálová sbírka

5. ledna
Tříkrálový průvod

25. ledna
Farní ples

18. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích

10. května
Pout' do Vamberk

11. května
Kaple pod Hvězdou - májová pobožnost

18. května
Hvězda - májová pobožnost

23. května
Noc kostelů

25. května
Malé Svatoňovice - májová pobožnost

6. června
Ekumenická bohoslužba v k. DSv.

7. června
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním

14. června
Oslavy výročí diecéze (klášter, biskup Josef)

15. června
1. svaté přijímání

21. června
Farní den (Křinice, statek u Teinerů)

30. června – 6. července
Summer job

26. července
Jakubsko-anenský víkend

2. srpna
Křinická pout'

9. – 14. srpna
Farní tábor na Janovičkách

27. září
Farní výlet (Praha - Břevnov)

8. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martinkovice)

9. listopadu
Pietní akt (Martinkovice)

10. – 17. listopadu
Akce u příležitosti 25. výročí 17. listopadu 1989

Během letu ze Soulu do Říma odpovídal papež František na dotazy novinářů.

BIM přináší některé otázky a odpovědi.

Otázka amerického žurnalisty ze CNA Alana Holdrena směřovala k současnému Blízkovýchodnímu dění: Vojenské síly USA před nedávnem začaly bombardovat teroristy na iráckém území, aby zabránily genocidě a zajistily budoucnost menšinám včetně katolíků. Schvalujete tento zásah?

Papež: „V těchto případech, kde dochází k nespravedlivé agresí, mohou pouze říci, že je dovoleno „zastavit“ nespravedlivého agresora. Zdůrazňuji sloveso zastavit. Neříkám bombardovat, rozpoutat válku, ale zastavit. Je třeba vážít, jakými prostředky toto zastavení provést. Je tedy povoleno zadržet nespravedlivého agresora, avšak musíme také mít na paměti, kolikrát pod záminkou bránění nespravedlivé agresí mocnosti ovládly národy a zahájily dobovačnou válku. Jediný stát nemůže posuzovat, jak zadržet nespravedlivého agresora. Po druhé světové válce vznikly Spojené národy a právě tam je třeba diskutovat a říci – je tento agresor nespravedlivý? Zdá se, že ano, jak ho tedy zastavíme? - Nic víc. Za druhé – menšiny. Děkuji za užití tohoto slova. Mně totiž přinášejí zprávy o křesťanech, kteří trpí, mučednicích. Jistě, je tu hodně mučedníků. Jsou tu ale muži a ženy, náboženské menšiny, nikoli všichni křesťané, a všichni jsou si rovni před Bohem.“

Při prolétání čínským vzdušným prostorem zazněla případná otázka italského žurnalisty Fabia Zavattaro: jste první papež, který mohl přeletět Čínu. Telegram, který jste zaslal čínskému prezidentovi, zůstal bez negativních komentářů. Myslíte si, že to znamená krok vpřed směrem k možnému dialogu? Toužíte Čínu navštívit?

Papež: „Když jsme cestou do Koreje prolétali čínským vzdušným prostorem, byl jsem právě v pilotní kabině. Jeden z pilotů mi ukázal manuál a vysvětlil mi, že za deset minut vstoupíme do čínského vzdušného prostoru a že je nutné požádat o schválení, což je v každé zemi běžná procedura. Byl jsem svědkem toho, kdy žádali o oprávnění, a slyšel jsem odpověď. Pilot

pak řekl – nyní odešleme telegram. Nevím, jak to udělal, ale odeslal ho. Potom jsem se s nimi rozloučil, vrátil jsem se na své místo a hodně jsem se modlil za onen krásný a ušlechtilý čínský národ. Je to moudrý národ. Když pomyslím na velké čínské myslitele, na dějiny věd a moudrosti... Také my, jezuité, tam máme své dějiny – v Matteu Riccim a dalších. Jestli toužím po cestě do Číny? Ale jistě, v budoucnu. Církev respektuje čínský národ. Pouze požaduje svobodu pro svou službu a práci, neklade žádné jiné podmínky. Netřeba zapomínat na zásadní list, který se týká čínské problematiky. Je to dopis, který čínským katolíkům zaslal Benedikt XVI., a který je dodnes aktuální. Je prospěšné si jej znovu přečíst. Svátý stolec je stále otevřený kontaktům, protože si čínského národa skutečně váží.“

Německého novináře Johanese Schidelka zajímalo, jaký vztah vládne mezi současným a emeritním papežem: Existuje tu pravidelná výměna názorů, máte s Benediktem XVI. nějaký společný projekt po poslední encyklice?

Papež: „Vídáme se. Před odjezdem jsem za ním zašel na návštěvu. Benedikt XVI. mi dva týdny předtím zaslal jeden zajímavý spis a ptal se na můj názor... Máme normální vztahy. Vrátil jsem totiž k myšlence, která se možná některým teologům nelíbí. Sám teolog nejsem, ale myslím si, že emeritní papež není žádná výjimka. Je to zkrátka první emeritní papež po mnoha stoletích. Vzpomeňme si, jak pronesl: „zestárl jsem, už nemám sílu“ – to bylo krásné, ušlechtilé, a také pokorné a odvážné gesto. Před sedmdesáti lety byli výjimkou emeritní biskupové. Prostě neexistovali, zatímco dnes je postavení emeritních biskupů uzákoněno. Myslím, že také status emeritního papeže je nyní již ustanoven. Náš život se totiž prodlužuje a v určitém věku, byť zdraví třeba slouží, už tělesná únava neuschopňuje k dobrému výkonu vlády v církvi a ke zvládnání všech jejích problémů. Věřím, že papež Benedikt XVI. toto gesto emeritních papežů uskutečnil. Opakuji: možná mi nějaký teolog vytkne, že nemám pravdu, ale můj názor je takový. Uvidíme, staletí ho prověří. A až se nebudu já cítit na to, abych šel dál? Udělal bych totéž. Budu se hodně modlit, ale udělal bych totéž. Benedikt XVI. otevřel cestu, která je institucionální, nikoli výjimečná. Máme k sobě opravdu bratrský vztah. Už jsem také řekl, že je to, jako bych měl doma moudrého dědečka. Je to muž moudrosti a jemného rozlišování. Dělá mi dobře, když mu naslouchám, zatímco on mne dostatečně povzbuzuje. Takový je tedy náš vztah“.

Reportérku listu „Wall Street Journal“ Deborah Ball znepokojuje papežův náročný pracovní rytmus, s minimem odpočinku a bez dovolené: „V posledních měsících jste musel na poslední chvíli odřít některé závazky. Má nás tento životní rytmus znepokojovat?“

Papež: „Ano, už mi to kdosi naznačil. Dovolenu jsem strávil doma, jak to běžně dělám. Jednou jsem četl zajímavou knihu s titulem: „Raduj se, že jsi neurotik“. Také já mám své neurozy, které je třeba dobře léčit, víte? Jednou z mých neuroz je přílišné přilnutí k domovu. Naposledy jsem s jezuitskou komunitou trávil prázdniny mimo Buenos Aires v roce 1975. Dovolenu si vybírám pokaždé – opravdu! – ale zůstávám ve svém prostředí. Změním rytmus – více spím, čtu, co se mi líbí, poslouchám hudbu, víc se modlím. A tak odpočívám. Červenec a část srpna jsem prožil takto. Je pravda, že onen den, kdy jsem měl jet do Gemelli (římské polikliniky, pozn. red.), jsem až do poslední chvíle před odjezdem byl připraven, ale skutečně jsem nemohl. Měl jsem za sebou opravdu velmi náročné dny. Nyní musím být opatrnější. Takže máš vlastně pravdu“. (smích).

Korespondent Francouzského rozhlasu Anaïs Feuga položil otázku, týkající se papežovy oblíbenosti. „Když v Riu zástup volal „František, František“, odpovídal jste „Kristus, Kristus“. Jak prožíváte svou obrovskou popularitu?“

Papež: „Prožívám ji díkyvdáním Pánu za to, že jeho lid je šťastný, a přejí Božimu lidu to nejlepší. Prožívám ji jako velkorysost lidu. Ve svém nitru se snažím myslet na své hříchy a omyly, abych se necítil důležitě, protože vím, že to potrvá krátký čas. Dva nebo tři roky a pak do domu Otcova. A potom – není moudré, že to říkám – žiji tuto popularitu jako přítomnost Pána v jeho lidu. Pána, který biskupa jako pastýře lidu užívá k tomu, aby mnohé vyjevil. Prožívám ji tedy přirozeněji než dříve, kdy mne poněkud děsila. Nyní se soustředím na tento postoj. Říkám si, že se nesmím zmylit, abych Božimu lidu nezpůsobil křivdu, a tak podobně.“

Poslední otázka letecké tiskové konference se opět vrací k válečným aktualitám a kladla ji zástupkyně francouzského katolického deníku La Croix Celine Hoyeauxová: Znamená válka v Gaze, že modlitba za mír ve Vatikánu byla neúspěšná?

Papež: „Velice děkuji za otázku. Modlitba za mír určitě neselhala. Za prvé, tato iniciativa nevzešla z mé strany, ale od obou prezidentů, izraelského a palestinského. Sdíleli se mnou své znepokojení. Chtěli jsme invokaci míru uskutečnit na místě, ale nebylo možné najít nějaké vhodné místo. Vždycky by to stálo vysokou politickou cenu, pokud by někdo z nich přišel za druhou stranu. Nunciatura by sice byla neutrální, ale palestinský prezident by musel vstoupit do východního Jeruzaléma, což nebylo jednoduché. Proto mi řekli – „Sejdeme se ve Vatikánu, přijedeme tam.“ Tito dva prezidenti jsou lidé pokoje a věří v Boha. Zažili už mnoho zlého, a tím se přesvědčili, že jediné řešení spočívá ve vyjednávání, v dialogu a míru. Vraťme se teď k vaší otázce – byl to neúspěch? Ne, věřím, že brána je nadále otevřená. Všichni čtyři představitelé – spolu s Bartolomějem jako hlavou pravoslavní, ekumenického pravoslavní, aniž bych chtěl užívat pojmy, které se možná všem pravoslavným nelíbí – otevřeli brány modlitby a prohlásili: Je třeba se modlit. Modlitba je dar“. Mír je dar. Tento dar zasluhuje naši práci, ale je to dar. Je třeba lidstvu říci, že je důležitá cesta vyjednávání a dialogu, ale že je tu také modlitba. Potom shodou okolností přišlo to, co přišlo. Ale ono setkání nenastalo shodou okolností, byl to zásadní krok lidského postoje, jakým je modlitba. Válečný dým nyní zahluje bránu, která od toho okamžiku však zůstává otevřená. A protože věřím v Boha, věřím také, že Pán hledí na tu bránu, na všechny, kdo se modlí, na ty, kdo Jej žádají o pomoc. Tato otázka mne těší a děkuji, že jste ji položila.“

Přeložili

Jana Gruberová a Milan Glaser, „www.radiovaticana.cz/ 19.8.2014

Lumen fidei XII.

(Encyklika papeže Františka o víře)

Svatosti a předávání víry

40. Církev jako každá rodina předává svým dětem obsah svojí paměti. Jak to učinit, aby se v odkazu víry jednak nic neztratilo a naopak se všechno stále více prohlubovalo? Skrze apoštolskou tradici uchovávanou v církvi působením Ducha svatého máme živý kontakt se základní pamětí. V podání apoštolů – jak praví Druhý vatikánský koncil – „je obsaženo všechno, co Božimu lidu prospívá k svatému životu a k růstu víry. A tak církev ve své nauce, životě a bohoslužbě zvěčňuje a všem pokolením předává všechno, co sama je a v co věří“. Víra totiž potřebuje prostředí, ve kterém lze svědčit a sdílet, a které odpovídá a je přiměřené tomu, co se sdílí. Pro předávání nějakého ryze doktrinárního obsahu, ideje, by snad stačila kniha nebo opakování orálního poselství. Avšak v církvi a v živé tradici se sdílí a předává nové světlo rodící se ze setkání s živým Bohem, světlo, které se dotýká člověka v jeho středu, v srdci, zapojuje jeho mysl, vůli a citovost, otevírá jej živým vztahům ve společenství s Bohem a s druhými. K předávání takového plnosti existuje zvláštní prostředek, který uvádí do hry celého člověka, tělo i ducha, niternost i vztahy. Tímto prostředkem jsou svatosti, slavené v liturgii církve. V nich se sdílí vtělená paměť, která je vázána na určitá místa a doby života a pojí se ke všem smyslům. Do nich je zapojen člověk jakožto člen živého podmětu ve tkanivu komunitních vztahů. Je-li tedy pravdou, že svatosti jsou svátostmi víry, je třeba také říci, že víra má svátostnou strukturu. Oživení víry vede oživením nového svátostného smyslu lidského života a křesťanské existence a ukazuje, jak se to, co je viditelné a materiální, otevírá mystériu věčnosti.

41. Předávání víry se v první řadě uskutečňuje křtem. Mohlo by se zdát, že křest je pouhým způsobem, který symbolizuje vyznání víry, pedagogickým úkonem pro ty, kteří potřebují obrazy a gesta, ale od něhož lze v podstatě odhlédnout. Slova svatého Pavla ohledně křtu nám připomínají, že tomu tak není. Tvrdí totiž, že tímto „křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkríšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem“ (Řím 6,4). Ve křtu se stáváme novým stvořením a adoptivními Božími dětmi. Apoštol pak tvrdí, že křesťan je uveden do „pravidel nauky“ (typos didachés), která ze srdce poslouchá (srov. Řím 6,17). Ve křtu člověk dostává konkrétní život, který vyžaduje zapojení celé jeho osoby a uvádí jej na cestu dobra. Je přenesen do nového prostředí, svěřen novému prostředí, novému způsobu společného jednání v církvi. Křest nám tak připomíná, že víra není dílem izolovaného individualismu, není úkonem, který může vykonat člověk, spoléhaje na vlastní síly, ale musí být přijata vstupem do církevního společenství, které předává dar Boží. Nikdo nekřtí sebe samého, stejně jako se nikdo sám od sebe nerodí k životu. Byli jsme pokřtěni.

Sv. Josef Kopertinský,

**18. září,
řeholník a levitující patron studentů**

Narodil se v polovině června 1603 v Kopertinu (Copertino) u Lecce v Itálii v nepříznivé rodinné situaci. Jeho otcem byl prostý kolář a správce hradu Pinellů, Felix Desa, který doplatil na svou naivní důvěřivost spojenou s dobrotou. Vyhověl prosbě o podepsání sekurity a tím se zaručil za zaplacení dluhu špatného přítele. Následně byl Felix Desa pronásledován zákonem a z tohoto důvodu jeho žena Františka Panaca porodila Josefa ve stáji, kde hledala úkryt. Pokřtěn byl 17. června.

Matka zůstala na výchovu Josefa a jeho sestry Livie sama, protože otec stíhaný zákonem opustil vesnici. Jako vzdělaná františkánská terciářka dokázala zvládat životní úděl dobře. V době školní docházky postihl Josefa na hýždí hnisavý podkožní zánět, hodnocený i jako nebezpečný nádor. Zapáchal a Josefovi začal znemožňovat pohyb. Po pěti letech na lůžku a nezdařeném pokusu o operaci, byl matkou přivezen do poutního kostela Milosrdné Panny Marie v Galatone. Po zbožném obřadu a potření olejem z posvěcené lampy Josefovo onemocnění zmizelo a hned mohl chodit. Období jeho nepřítomnosti ve škole mělo své následky. Josef se s nedostatečným nadáním začal učit obuvníkem, ale záhy se ukázalo, že řemeslo není pro něj vhodné. Uvádí se jeho neschopnost, naivita, nesoustředěnost na manuální práci. Nikdy mu však nechyběla hluboká zbožnost. Chtěl se dostat do kláštera. U minoritů měl několik příbuzných s jistým postavením, ale ti začali klášter překážky. V srpnu 1620 se mu podařilo vstoupit ke kapucínům, kde dostal jméno Štěpán, ale pro

nepraktičnost při manuální práci a jeho snahu sám si odstranit vřed či výrůstek na koleně, byl po osmi měsících propuštěn.

V té době mu zemřel otec, který unikal vězení a podle tehdejšího zákona trest přecházel na syna, kterému bylo právě 19 let. Navíc existovala směrnice zakazující dlužníkům vstup do kláštera. Josef ale věděl, kde hledat pomoc - u Panny Marie. Strýc mons. Caputo stavěl sice klášter, ale Josefa nepřijal. Ale díky sakristiánovi přebýval v podkrovních prostorách kostela a dostával od něj zbytek jídla. Po půl roce se nad ním příbuzní (Caputo, Desa a Panaca) slitovali a zařídili mu místo v klášteře se vstupem do třetího řádu, takže již nespadal pod jurisdikci civilního soudu.

Po večerech si četbou doplňoval vzdělání a to napomohlo k tomu, že se po překonání kanonických překážek podařilo Josefa začít připravovat na kněžství. Za pomoci strýců se věnoval studiu etiky, dogmatiky a liturgiky, ale přes všechno úsilí jeho znalosti byly chabé. Na začátku roku 1627 přijal nižší svěcení. Další svěcení bylo podmíněno zkouškami ze čtení, zpěvu a výkladu z evangeliáře, který měl být v latině a to před biskupem. Josef se zvládl naučit jen nejkratší část a vše s důvěrou svěřil P. Marii. Zkoušející pak v těch místech otevřel knihu evangelií a tak Josef dostal jedinou otázku, kterou se zvládl naučit. K dalším zkouškám před udělením kněžství přistupoval v Poggardu poté, co strávil noc v úpěnlivé modlitbě k Panně Marii Andělské. Zkoušející prelát, když už měl Josef přijít na řadu, dostal dopis, kvůli kterému zkoušky přerušil a přistoupil k udělení platného kněžského svěcení. Josef své vysvěcení 18. 3. 1628 bral jako zázrak a milost zprostředkovanou Pannou Marií, k níž se celý život utíkal o pomoc. A zázraky, které později činil, přičítal jí a uzdravené posílal za ní.

Od začátku kněžského života zvýšil svou asketickou praxi. Ochotně konal nejnižší práce, aby byl druhým k užitku. Hodně se postil a konal skutky tvrdého umrtvování těla. Nechyběla mu pokora, ale s pokušeními proti slibu chudoby musel nějakou dobu bojovat. Vztah k věcem, které mu dříve scházely, byl poznamenán jeho minulostí. Jednalo se např. o solidní oblečení, hodinky, věci, které dostal darem. V duchu chudoby je prodával a pak pro touhu kupoval zpět. Dobrý Pán mu však pomohl, aby přijal chudobu za svou a setrval v důvěře k němu.

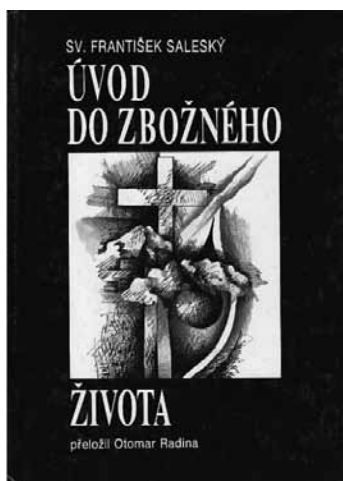
Jednou z nejsilnějších Josefových ctností byla absolutní poslušnost k představeným. Pokud se jí dovolávali, poslechl je i za extáze, při které své okolí nevnímal. Extáze prožívané s levitací (vzlétnutím) od 4. 10. 1630 patřily k darům, kterými ho Bůh obdařil. Přitahovaly mnoho lidí, ale Josef by se pro své vzlétání někdy propadl studem. Jeho mystický život, který druhé přitahoval, mu

nakonec přivodil desetileté období těžkého kříže. Jakákoliv příležitost, pohled na kříž, na stropní nábožnou malbu či jen vyslovení svatých slov, mu někdy stačily k ponoření se do mystického stavu, který doprovázelo fyzické vzletnutí. Josef postupně pochopil, že Božím záměrem je, aby jeho schopnosti sloužily ke spáse druhých. Důvěru, lásku k Bohu a poctivost udával jako předpoklad, že se Pán postará. Když Josef prosil o dešť, vždy zapršelo. Co předpověděl, to se stalo. Doteky pouhých částí jeho oděvu vedly k zázračnému uzdravení. V jeho životopise je popsáno velké množství zázraků, mezi nimiž jsou nejpodstatnější ty, které souvisí s obrácením, s obnovením vztahu s Bohem. Josef měl dar nahlížet do lidských srdcí a citlivě upozorňovat na stav ve hříchu.

Antonín de San Mauro Forte, jenž byl v letech 1634-1637 provinciálem, byl bratrem Josefem z Kopertina nadšen a posílal ho do klášterů v Puglii a Basilikátě. Z Giovinazu si u provinciála zažádali o Josefovu opakovanou návštěvu. Jedni věřící zde byli udiveni, druzí, nevědouce, že Josefovi působí tato poslušnost utrpení, se domnívali, že jeho levitace při mši sv. je podvod a dali podnět k obžalobě u inkvizičního tribunálu. Před něj se na příkaz z Říma musel Josef dostavit do Neapole 25. 11. 1638. V mnohých klášterech se pak na něj řeholníci dívali velmi opatrně, jako na bratra zapleteného s inkvizicí. Byl poslán do exilu v Assisi, kam dříve vždy toužil se podívat. Byl mu přidělen zpovědník, který pro svou závist ztrpčoval jeho život. V Assisi žil asi přes 15 let v malé cele. O jednom postním jídle, v hrubém, žiněném oděvu, konal tvrdé pokání. Každé ráno se zpovídal a pak sloužil mši svatou, která se často protáhla na 2 až 5 hodin vlivem jeho extáze.

V Assisi začal vydávat pronikavou vůni (symbolizující čistotu), kterou se snažil různě maskovat a měl zde dar vědění a vidění na dálku. Dne 23. 7. 1653 pro něj přijel vrchní inkvizitor v Umbrii, otec dominikánského řádu. Odvezl Josefa jako vězně v doprovodu vojáků až do Pietrarubbie. I po cestě přes hřebeny Apenin Josef uzdravil malou holčičku vysílenou horečkou a jednoho chromého. Až k cíli cesty na úpatí hory Carpegny projevoval mimořádnou trpělivost. Množství lidí ho přišlo vyhledat i sem, a to vedlo k tomu, že snad ze snahy předejít nepokojům a omylům, přemístovala církev Josefa do stále odlehlejších klášterů. Byl proto mezi kapucíny ve Fossombrone a posledních 6 let, od r.1657, v Osima, kde zemřel 18. září před půlnocí.

Blahořečený byl papežem Benediktem XIV. 24. 2. 1753 a kanonizován 16. 7. 1767 papežem Klementem XIII.

Filotea:

O počestnosti v mluvení a povinné úctě k lidem

„Kdo nechybuje slovem, je pravý muž“, praví sv. Jakub (Jk 3, 2). Bedlivě se střež, abys nepronesla žádné nepočetné slovo. Padne-li nepočetné slovo do slabého srdce, roztáhne a rozšíří se v něm jako kapka oleje na suknu. Lidé, kteří se scházejí, mají být jako roj včel, které se sdružují, aby vytvářely med vlídného a počestného hovoru – a ne jako hejno vos, které slétly na nějakou mršinu a sají.

Posměch je nejhorší druh urážky. Při ostatních urážkách totiž člověku zůstává jakás takás úcta, kdežto tato znamená pohrdání a snižování.

Vtipy, kterými se lidé vzájemně baví s umírněnou veselostí a dobrou náladou, patří k oné ctnosti, kterou Řekové nazývali „eutrapelia“, a které bychom my mohli říkat „veselá sešlost.“ Při ní se člověk slušně baví na účet lidských chyb a nedokonalostí. Jenom je nutné dbát, aby se od tohoto nezávadného veselí nepřešlo k vysmívání.

Sv. František Saleský (kráceno)

Co nás stojí komunisté

Musím reagovat na diskuse, které se odehrály na téma mého blogu „Poslední tažení komunistů“. Na výtky, že jsem použil nepravdivé údaje, mohu jedině konstatovat, že vše je z naprosto dostupných, otevřených zdrojů – z českého statistického úřadu a z průzkumů agentur, kterými se často právě komunisté ohánějí, když mluví o religiozitě. Navíc někteří diskutující, zvláště poslanci KSČM, falešně uvádějí data o počtu voličů této strany, nikoliv členů – o nich jsem psal já. Také záleží na úhlu pohledu a na interpretaci čísel: úbytek členů se jeví jinak při konstatování každoroční změny a jinak při protažení trendu úbytku členů za posledních 10 let. Nakonec, blog není žádná akademická studie, není tedy zapotřebí se vzájemně chytat za slovíčka a jazykově posouvat smysl textu do úplně jiné roviny.

Mám-li odpovědět na častou výtku, že by se věřící měli financovat ze svých sbírek, zeptám se, proč se komunisté nefinancují z členských příspěvků? Proč jen v tomto roce přijali od nás všech, ze státního rozpočtu 76 687 917 Kč na činnost své strany a k tomu dalších 74 104 400 Kč za volby v minulém roce? A to nepočítám výdaje na jejich 33 poslanců a senátory, což ročně obnáší přibližně dalších 150 milionů – ty jdou na platy poslanců, jejich asistenty, kanceláře, ošacení, jízdné a další benefity.

Na co používají těch 300 milionů? Kolik hospiců zbudovali, kolik škol, kolik nemocnic? Přispívají na sociální zařízení? Nikoliv. Jejich děti chodí do našich škol církevních i státních, které platíme všichni, i nevoliči a nečlenové KSČM, léčí se v našich nemocnicích a umírají v našich hospicích, aniž by-

chom po nich chtěli korunu! Například pan Kobzar, známý komunistický novinář, kterého věru nemusím podezřívát ze sympatií ke katolické církvi, psal pochvalně o našem hospici, s nímž učinil osobní zkušenost. Vydal svědectví o laskavé službě, při níž jeho rodině nikdo nenutil ani žádné bohoslužby (náboženství) v tomto zařízení.

Přijměme tedy na chvíli onu hru statistiky: KSČM má dnes 51 000 členů. V posledním sčítání lidu se ke katolické církvi přihlásilo pouze 1 083 899 lidí. A velká část obyvatel (4 662 455 osob, což je 44,7%), tuto otázku nezodpověděla (nebylo povinností) s poukazem, že státu není nic do toho, v co věří. I tak ale máme dvacetkrát více členů než komunisté. Měli bychom tedy podle toho, kolik jejich strana dostává z našich daní, dostávat poměrnou část, tedy dvacetkrát 76 milionů (jedna a půl miliardy) na provoz? Naši kněží by v takovém případě měli dostávat platy od státu – ne ty poslancecké, ale třeba jen ty svoje dvacetitisícové? Kam bychom se v takových propočtech dostali? Dohromady by vše dalo znatelně více, než kolik nyní ročně získávají církve v rámci odškodnění jako náhradu za nenavrácený majetek.

Tak zvané restituce nejsou o ničem jiném, než že po navrácení alespoň části majetku a jeho částečném nahrazení si budou církve svůj provoz financovat samy. Pochopitelně počítáme s tím, že na financování školství, zdravotnictví, sociálních zařízení či památek, kterých využívají i nevěřící, se budeme se státem podílet.

My nebojujeme proti jednotlivcům, ale proti ideologii, která přinesla tolika lidem utrpení. Naše školy, nemocnice i hospice jsou otevřené komukoliv. Nejsme jako totalitní režimy nacismu a komunismu, které bojovaly proti ideám křesťanství tím, že pronásledovaly, šikanovaly, věznily a dokonce i fyzicky likvidovaly jejich nositele.

Dominik Duka
(blog.aktualne/blogy/dominik-duka.php/)
30. 7. 2014)

Výstava

MÁ VLAST CESTAMI PROMĚN 2014

byla v srpnu před broumovskou farou

Další aktivitou na podporu broumovské skupiny kostelů je i zařazení tří opravených sakrálních staveb do rozsáhlé celorepublikové výstavy.

Její část i tři zmiňované objekty, byly během srpna k vidění před broumovskou farou.

Tradiční pouť na Hvězdě

a pod Hvězdou První srpnovou sobotu se již tradičně slavila dopolední mše sv. na Hvězdě s celebrantem břevnovským převorem P. Prokopem Siostrzonkem OSB, aby odpoledne pokračovala litaniemi a společným posezením na křínické straně.

Poděkování za brigády na ruprechtické faře

Chci poděkovat za letošní práce, které jsme mnozí společně odvedli během léta na faře v Ruprechticích. Začalo se hned první červenový týden a to díky mladým ze Summerjobu. Srpnová činnost pak už byla v patronaci nás, farníků. Mé díky patří všem, od nejmenších po ty starší, kteří věnovali čas a vynaložili nemalé úsilí. V neposlední řadě patří dík i p. správci kláštera Přemyslu Sochorovi a p. převoru P. Prokopu Siostrzonkovi OSB, za laskavé umožnění této činnosti. Modleme se spolu, aby se toto místo stalo intenzivnějším prostorem pro setkávání dětí, mládeže i dospělých generací.

P. Martin Lanži

Farní výlet do Břevnova

V sobotu 27. září se uskuteční farní výlet do Prahy-Břevnova. Kromě exkurze v klášteře, který v roce 993 založil sv. Vojtěch, a v roce 1997 navštívil i sv. Jan Pavel II., nás čeká i návštěva Národního technického muzea, kde je od letošního března k vidění fotografická výstava Jana Zálíše. Cena pro dospělé je 400 Kč a pro děti 200 Kč. Odjezd v 7 hodin z parkoviště pod farou, předpokládaný návrat kolem 19. hodiny.

Možnost bydlet

**v Církevním domově mládeže
v Hradci Králové - Kuklenách,
který vedou sestry salesiánky.**

CDM nabízí ubytování studentkám středních škol, odborných učilišť, vyšších odborných i vysokých škol. Jsou tu dobré podmínky ke studiu, rodinné prostředí, osobní přístup, hezké vztahy i možnost volnočasových aktivit. Pro věřící je tu možnost prohloubit svou víru (některé se tu ve víře „osamostatnily“, když předtím doma žily víru z rodinné tradice, tady se pro ni samy rozhodly).

Ale vnímáme pozitivně i přítomnost nevěřících studentek, které jsou přirozeně dobré a naše prostředí jim pomůže tyto hodnoty uchovat a rozvíjet. A někdy třeba i něco najít navíc, pokud chtějí a Pán dá.

Informace o nás jsou na www.cdmhk.cz.
s. Marie Vavříková FMA

MALÁ VIKARIÁTNÍ KOPANÁ 2014

VÍTANA SPOLČA I JEDVNOTLIVCI / MINIMÁLNĚ 5 LIDÍ V TÝMU / CENY PRO VÍTEZE / REGISTRACE TÝMU 100 Kč

09:00 - KONEC REGISTRACE

09:30 - INFORMACE, ROZLOŠOVÁNÍ

10:00 - ZAČÁTEK TURNAJE (PRVNÍ ZÁPASY)

15:00 - PŘEDPOKLÁDANÝ KONEC

NÁCHOD - PLHOV

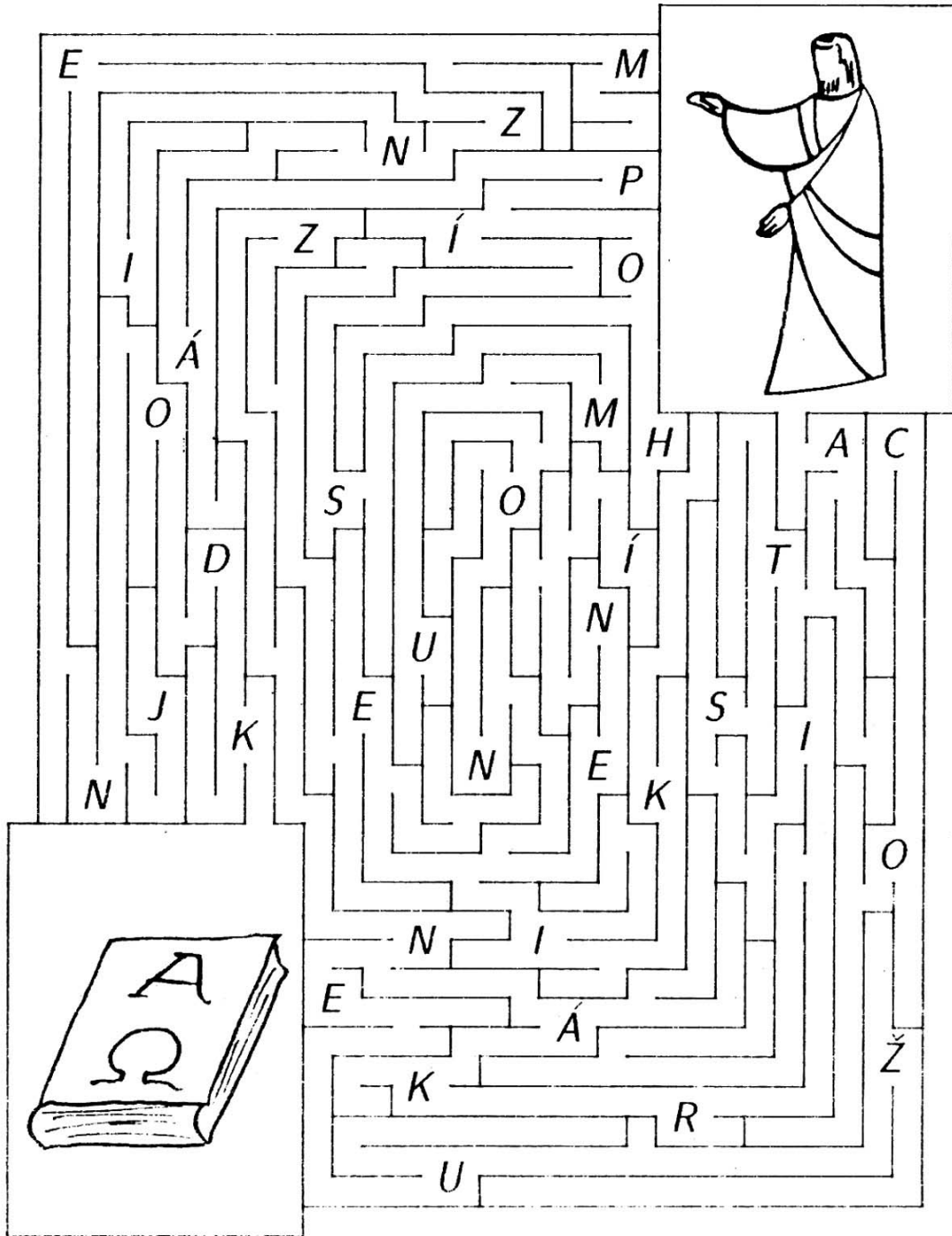
6. ZÁŘÍ 2014

+420 737 186 131
DAWE@SPELDA.CZ

SVATÝ JERONÝM O BIBLI

Sv. Jeroným patřil mezi nejslavnější učence své doby. Ve 4. století přeložil bibli z původních jazyků do latiny. – Když projdeš bludištěm, zjistíš, co o bibli řekl.

TAJENKA: _____

BANSKOBYSTRICKÝ
SAMOSPRÁVNÝ KRAJ

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Pozývame Vás do Thurzovho domu
na výstavu fotografií Dana Veselského

TEMPUS FUGIT

11.9. - 12.10.2014

Vernisáž výstavy
11.9.2014 o 15.30 h

Výstava je súčasťou projektu
PRO ŽIVOT KOSTELŮ
BROUMOVSKA

Otváracie hodiny:

do 30.septembra

Pondelok: Zatvorené

Ut - Pi: 10.00 - 18.00

So, Ne :14.00 - 18.00

od 1.októbra

Pondelok: Zatvorené

Ut - Pi: 9.00 - 17.00

So, Ne :13.00 - 17.00

Nám. SNP č. 4, Banská Bystrica

Tel.: 048 / 412 58 97

td@ssmuzeum.sk

www.ssmuzeum.sk

BESEDA A KONCERT

BUDOUCNOST ČESKÉ REPUBLIKY V EVROPĚ
beseda s Pavlem Svobodou, europoslancem za KDU-ČSL
/ Sál Kreslírna od 17:00, vstup zdarma

ZPĚV SRDCE

koncert z díla J. J. Ryby, přednes **Vladimír Matějček**,
varhany a zpěv **Vladimír Roubal**
/ Klášterní kostel sv. Vojtěcha od 18:30, vstupné 90,- / 70,-*

* pro účastníky besedy

KLÁŠTER BROUMOV 20. ZÁŘÍ 2014

Akce je součástí doprovodného programu konference 1. BROUMOVSKÉ DISKUSE k připomenutí 25. výročí události 17. listopadu 1989, která se uskuteční 10.–11. listopadu 2014 na téma Demokracie. Mezi hosty očekáváme mimo jiné kardinála Miloslava Vlk, Alexandra Vondru, Janu Šilerovou, Romana Jocha a mnoho dalších.

Záštitu nad konferencí převzal místopředseda vlády Pavel Bělobrádek a hejtmán Lubomír Franc.

www.klasterbroumov.cz

MĚSTO BROUMOV

Kulturní program září 2014

16. 8. - 28. 9. 10:00 – 17:00

RICHARD LOSKOT - Světlo v obraze
Site specific instalace založená na výrazových možnostech světelného paprsku.
Komentovaná prohlídka 14. 9. od 15:00 hod.
Galerie dům.
Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska

2. 9. – 19. 9. 8:00 – 16:00

VÝSTAVA SPOLKU PODKRKOŇŮŠSKÝCH VYTVARNÍKŮ TRUTNOV

Vernisáž 1. 9. 2014 od 17:00
Obrazy tvořené různými technikami, fotografie, skulptury kamenné i ze dřeva, keramika, dílka tvořená paličkováním.

Výstavní síň Staré radnice.
Pořádá: Město Broumov ve spolupráci se spolkem podkrkoňošských vystavovatelů.

5. 9. 21:00

NOČNÍ HRANÉ PROHLÍDKY v doprovodu Kryštofa Dientzenhofera Přijďte okusit neopakovatelnou atmosféru nočního kláštera při hraných prohlídkách.

Objednávky: prohlidky@broumovsko.cz,
tel.: 734 443 161.

Benediktinský klášter v Broumově.
Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska.
Vstupné: 160,- Kč / 100,- Kč (děti)

7. 9. 14:00

BROUMOVANKA
Taneční odpoledne.
KD Střelnice. Pořádá: Klub seniorů Broumov.

9. 9. - 12. 10., denně kromě pondělí,
8.00 - 12.00 a 13.00 - 17.00

KÁMEN A SVĚTLO

Výstava fotografií broumovského
fotografa Rudolfa Martince.

Výstavní síň Muzea Broumovska.
Pořádá: Muzeum Broumovska.

7. 9. 15:00

Loutkové divadlo
NEPOSLUŠNÁ KŮZLÁTKA – Jiří Polehňa
Tradiční pohádka, v netradičním provedení,
pro diváky od tří let. Představení je hráno
v marionetovém divadelku jednoduchými
řezbovanými loutkami.

Růžový dvůr. Pořádá: Agentura pro rozvoj
Broumovska. Vstupné: 40,- Kč

10. 9. 19:00

NAJPONK, MONIKA KNOBLOCHOVÁ, TARAS VOLOSCHUK

Just About Love - Přední česká cembalistka
Monika Knoblochová spolu s jazzovým
pianistou Najponkem a basistou Tarasem
Voloschukem představí originální dialog
jazzových standardů a starého barokního
repertoáru pro cembalo.

Sál Kreslírna. Pořádá: Agentura pro rozvoj
Broumovska. Vstupné: 190,- Kč / 150,- Kč
(pro členy klubu ArtCafé)

Náš TIP!

11. 9. 19:00

NA SPRÁVNÉ ADRESE

DS Zdobničan Vamberk.
Majitelka bytu hledá nového nájemce,
pianistka žáka, malířka model pro obraz
Spartaka a služebná životního partnera...

Městské divadlo Broumov.

Pořádá: Město Broumov. Vstupné: 60,- Kč

14. 9. 10:00 – 18:00

KARNEVALOVÝ DEN NA VÝSTAVĚ PLAY
Přijďte si zasoutěžit, pobavit se a oslavit další
školní rok na výstavu Play Broumovsko. Čekají
na Vás soutěže pro malé i velké.

Prostory výstavy Play Broumovsko,
areál společnosti Veba.
Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska

18. 9. 18:00

JAN KROUPA Dobrovolnictví a filantropie

Přednáška Mgr. Jana Kroupy, který působí
jako konzultant, lektor a analytik v oblasti
filantropie, fundraisingu a managementu
organizací občanské společnosti nejen v ČR.

Sál Kreslírna. Pořádá: Agentura pro rozvoj
Broumovska. Vstupné: 60,- Kč / 30,- Kč (pro
studenty)

20. 9.

ZAHÁJENÍ PROGRAMU PŘIPOMENUTÍ 25 LET OD 17. LISTOPADU 1989

17:00 „Budoucnost České republiky v Evropě“
Beseda s europoslancem Pavlem Svobodou o
současné Evropě. Sál Kreslírna, benediktinský
klášter v Broumově. Vstupné: zdarma

18:30 Zpěv srdce – Jakub Jan Ryba
Svatováclavský koncert z díla Jakuba Jana
Ryby ke dni české státnosti. Kostel sv.
Vojtěcha, benediktinský klášter v Broumově.

Pořádá: Vzdělávací a kulturní centrum
Broumov (APRB) a Římskokatolická farnost -
děkanství Broumov ve spolupráci s Městem
Broumov. Vstupné: 90,- Kč

24. 9. 19:00

LUISOVI SIROTCI

Dixielandová kapela soustředěná okolo
"brněnského Armstronga" Karla Stryka.
Karel Stryk svým hlasem Armstronga hodně
připomíná.

Sál Kreslírna, benediktinský klášter
v Broumově. Pořádá: Agentura pro rozvoj
Broumovska. Vstupné: 140,- Kč / 100,- Kč
(pro členy klubu ArtCafé)

26. 9. 18:00

RNDr. JIŘÍ GRYGAR, CSc.
Přednáška Věda a víra. Na místě bude možné
zakoupit publikace J. Grygara.

Konferenční sál IC Broumov.
Pořádá: Město Broumov ve spolupráci
s Městskou knihovnou v Broumově.
Vstupné: 20,- Kč

26. 9. - 31. 10. 8:00 – 16:00
**VÝTVARNÝ OBOR ZUŠ - VÝSTAVA PRACÍ
ZA ŠKOLNÍ ROK 2013-2014**

Výstavní síň Staré radnice.
Pořádá: ZUŠ Broumov

Náš TIP!

27. 9.

SVATOVÁCLAVSKÉ SLAVNOSTI

9:00 Svatováclavský jarmark
9:30 Slavnostní průvod
od kostela sv. Václava
10:00 Broumovanka
13:30 ZUŠ Broumov
15:00 Pohádky o mašinkách
16:00 České srdce
rock s lidovými a keltskými prvky

Mírové náměstí.
Pořádá: Město Broumov, ZUŠ Broumov
a Římskokatolická farnost Broumov

Předprodej a rezervace vstupenek*: Infocentrum Broumov, t: 491 524 168, e-mail: kultura@broumov.net
*Vstupenky, které si u nás rezervujete, je nutná vyzvednout do týdne od jejich rezervace. Po tomto datu všechny rezervace rušíme a listky nabízejí k dalšímu prodeji. Děkujeme za pochopení.
* Pouze na akce pořádané městem Broumov.

Více informací získáte na: www.broumov-mesto.cz

